

Abstrakt

Tato práce využívá Hutterovu [2014] a Kriesiho [2012] teorii globalizace a integrační demarkační štěpící linie, koncepci populismu formulovanou Muddem [2017] a Gramsciho pojetí občanské společnosti a hegemonie. Cílem této práce je vytvořit model kauzálního vlivu globalizace na štěpící linii, jak formuloval Hutter [2014]. Po vytvoření tohoto modelu je cílem práce testovat, jak se model vyvíjel za posledních 30 let od roku 1990, kdy byl zhruba teoreticky formulován vztah mezi globalizací a štěpící linií. Pro vytvoření modelu v této práci využívám KOF Globalizační index, dataset Evropského výzkumu hodnot a Index autoritářského populismu publikovaného nevládní organizací Timbro. Tyto indikátory využívám v letech 1990, 1999, 2008 a 2017. Vztahy modeluji na datasetu obsahujícím 38 zemí, které se nachází na evropském kontinentu nebo kandidují na členství v Evropské unii. V práci rozpracovávám Hutterovo teoretické východisko a rámuji ho do Gramsciho pojetí občanské společnosti. Tento rámec mi umožňuje teoreticky popsat snahu populistů o využití organické krize ve společnosti k tomu, aby mobilizovali voliče, jenž se cítí odtržení od současné hegemonické elity. Takto se populisté snaží vytvořit kontrahegemonii. V teoretickém východisku této práce globalizace zintenzivňuje napětí mezi globalizací vyhrávající a prohrávající strany štěpné linie a tímto je její efekt na populismus zprostředkován. Výsledky mé práce ukazují, že tento vztah je výrazně komplexnější. Globalizace a štěpná linie spolu interagují při vlivu na populismus, ale globalizace ve skutečnosti ovlivňuje populismus přímo. Její skrze štěpnou linii zprostředkovaný efekt na populismus je překvapivě stabilně negativní. Navíc výsledky napovídají, že globalizace ve skutečnosti snižuje počet lidí na demarkační straně štěpné linie. Tyto výsledky se ukázaly jako v čase poměrně stabilní.